

Men når vi allerede fra starten vil tilkendegive, at vi ikke ved den endelige afstemning kan støtte forslaget, hænger det sammen med, at lovforslaget jo er en udmøntning af et forlig indgået mellem regeringen og SF og Enhedslisten i forbindelse med drøftelserne forud for forslaget til lov om afgift af spildevand, et forslag, som Venstre ikke dengang fandt mulighed for at støtte.

Og helt overordnet vil jeg sige, at jeg synes, det er dybt beklageligt, at regeringen i stigende grad vælger at indgå forlig med SF og Enhedslisten. Men det er jo samtidig et klart signal til befolkningen og kommunerne og amterne om, at regeringen ønsker at føre blokpolitik, og dette tilfælde er jo ikke enestående; det har vi oplevet før.

For bare at tage et tilfælde for nylig kan jeg nævne, at i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 128, forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om betalingsregler for spildevandsanlæg i det åbne land m.v., deltog vi fredag den 21. februar i et møde, hvor vi fik en lovteknisk gennemgang af forslaget, men blev så om eftermiddagen orienteret af pressen om, at der allerede var indgået et forlig, og det er selvfølgelig utilfredsstillende, men det er altså også et klart signal til befolkningen om, at den nuværende regering ikke ønsker et bredt samarbejde. Det ville ellers være en god idé her, hvor det drejer sig om et kommunalt og amtskommunalt område, hvor der er tradition for samarbejde, men sådan ønsker man det åbenbart ikke.

Men vi vil gerne tilkendegive, at vi selvfølgelig under udvalgsarbejdet vil indgå i drøftelser om forslaget og om eventuelle ændringsforslag til at rette op på nogle af de værste urimeligheder. Som forslaget foreligger nu, efterlader det nemlig en række spørgsmål, som jeg mener først bør afklares. Desværre har vi nok ikke på forhånd den store tiltro til, at regeringen vil være villig til at gå ind for de ændringer, der rettelig bør foretages.

For det første: Burde udformningen af Vandfonden ikke have afventet Drikkevandsudvalgets anbefalinger vedrørende indsatsen over for det samlede drikkevandsproblem, således at vandfonden kunne indgå som ét af flere tiltag i en koordineret indsats, når man nu vil dét?

For det andet: Der er til støtteordningen i 1997 afsat 25 mio. kr. til de beskrevne formål, og i årene fremover forventes anvendt 70 mio. kr., men det efterlader jo spørgsmålet om, hvor

meget regeringen hvert år får ind fra den spildevandsafgift, der gælder fra den 1. januar 1997, og det må ministeren kunne sige i dag.

Samtidig må vi også spørge: Hvordan er det gået med de grønne afgifter – som jo betød en afgift pr. m³ spildevand på 1 kr. i 1994, stigende til 5 kr. i 1998 – hvor meget har det givet i indtægt? Og forestiller regeringen sig, at også nogle af de midler skal bruges til de omtalte formål, eller er det en ren skat?

Jeg forstår også, at Drikkevandsudvalget i sin betænkning fra december 1996 anbefaler, at en mindre del af midlerne går til generelle projekter inden for vandforsyningsområdet, og at udvalget anbefaler, at der årligt anvendes 5 mio. kr. til støtteordninger i forbindelse med spildevand og 3 mio. kr. til drikkevand. Hvad er ministerens holdning til det? Og er det de rigtige tal? Det fremgår jo ikke af lovforslaget.

Der er også en lang række andre spørgsmål, som vi selvfølgelig gerne vil have præciseret, uanset at vi ikke er med i forliget.

Men til sidst må jeg sige, at det er vigtigt for Venstre, at vores drikkevand sikres, og at det derfor også er vigtigt for os, at der iværksættes gennemarbejdede og langsigtede tiltag på området. Og dér vil jeg minde om, at vi jo bl.a. har fremsat en række forslag netop for at sikre drikkevandet, og jeg går så ud fra, at partierne i modsætning til, hvad de gjorde sidste gang, denne gang vil støtte De Konservative og Venstre i deres forslag på drikkevandsområdet.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg vil sige, at det nærmest er typisk, at man vil så meget godt for drikkevandet, men at man så, når der kommer et forslag, der virkelig batter noget i det praktiske liv, enten vil have det udsat eller vil stemme imod det. For det, som det drejer sig om her, er jo, at vi står i en situation, hvor der hvert år bliver lukket adskillige hundrede vandboringer rundt omkring i Danmark, og at det navnlig rammer de små vandværker, der dermed ikke kan eksistere, fordi de ikke har råd til at genoprette det, der er gået tabt. Derfor er der ingen tid at spille; vi er nødt til at få dette forslag vedtaget.

Og med hensyn til de grønne afgifter har de haft den virkning, at der er blevet langt mindre træk på vandressourcerne, fordi folk takket være vandmåling osv. er blevet opmærksomme på, hvor meget vand de bruger. Så det er en rigtig god ordning.